

PÁL 1. LEVELE TIMÓTEUSHOZ

5-6. FEJEZET

Az ötödik fejezetben Pál útmutatást ad Timóteusnak, hogy mi módon viselkedjen a vénekkal szemben, hogyan kezelje a fiatalabb férfiakat, valamint az asszonyokat.

Idősebb férfit ne dorgálj meg, hanem intsd mint apádat

Az idősebb emberek természet szerint rosszul tűrik, ha a fiatalabbak megdorgálják őket, vagy megmondják nekik, hogy mit kell tegyenek. Ezért mondja Pál Timóteusnak, hogy meg ne dorgálja őket, hanem úgy kezelje őket, mint egy apát.

a fiatalabbakat pedig mint öcsédet

A Krisztussal való járás hibáira fel lehet hívni valakinek a figyelmét jól vagy rosszul is. A rossz figyelem felhívásnak az eredménye ellenállást fog szülni. Mindez annak a következménye, hogy nem megfelelő módon tálaljuk a mondanivalónkat. Óvatosan közelítsetek, hogy ne építsetek falakat, akadályokat a rossz módszerek miatt.

az idősebb asszonyokat mint anyádat, a fiatalabbakat mint húgodat: teljes tisztasággal.

Timóteus nem volt megházasodva, és Pál egy másik esetben azt írja, hogy meneküljön a fiatalság kívánságaitól, itt pedig, hogy a fiatalabb asszonyokat úgy kezelje, mint a húgait.

Az özvegyasszonyokat, akik valóban özvegyek, tiszteld.

Pál itt meghatározza, hogy kik a valódi özvegyek:

Ha pedig egy özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak, ezek tanulják meg, hogy elsősorban a saját házuk népét becsüljék meg, és hálájukat szüleik iránt róják le, mert ez kedves az Istennek.

Az özvegyasszonyok eltartásának elsősorban felelőssége a gyerekeké és az unokáké. Az egyház magára vette azt a felelősséget, hogy gondot visel a gyülekezetben a szükségben szenvedőkről. Emlékeztek az Apcsel 6.-ik fejezetében a görögök arról panaszkodtak az apostoloknak, hogy a gyülekezetben az özvegyeikről nem gondoskodtak olyan mértékben, mint a zsidó özvegyekről.

A valóban özvegy és magára maradt asszony pedig Istenben reménykedik, és kitart a könyörgésben és imádkozásban éjjel és nappal.

Pál itt rámutat arra, hogy nemcsak valódi özvegyek kell legyenek azok, akiket a gyülekezet segít, hanem a gyülekezetben egy szolgálatot is el kell lássanak: a közbenjáró imádságot az egyházért és annak munkájáért.

Annyira hálásak vagyunk mi is itt a gyülekezetben az idősebb asszonyok imádságaiért! Nagy veszteségnek érzem, hogy sokan meghaltak közülük, hiszen az ő imádságaik folyamatosan Isten előtt tartották a gyülekezetet. Volt egy különlegesen áldott özvegy csoport, akik éjjel-nappal imádkoztak és könyörögtek értünk.

A kicsapongó pedig már életében halott.

Az egyik legtaszítóbb dolog a világon, ha egy öregasszony (vagy egy öregember) kicsapongó életet él. Szerintem ez idős emberekben már ki kell legyen fejlődve a kedvesség, a jóság. Láthatunk néha idős asszonyokat, akik olyan nagymama típusúak, de ha azt halljuk, hogy csúnya beszéd jön ki a szájukon, akkor tudhatjuk, hogy valami nincs rendben.

Általában az idősebb asszonyokra anyaként gondolunk, de nagyon taszító az, ahogyan egyesek beszélnek és cselekednek. Az egyik legszomorúbb dolog az, hogy még Las Vegasban is láthatjuk ezeket az öregasszonyokat, akik egész nap a félkarú rablókat dolgoztatják, miközben kilóg a cigaretta aszájukból. Hát ez nem az a kép, amit én az idős asszonyokról el tudok képzelni.

Van egy kimondhatatlan szépsége annak az idős asszonynak, aki az Úrral járt egész életében. Majdnem szentségnek is mondhatom ezt, és és nagyon szeretek ezekkel az asszonyokkal beszélgetni, mert az ajkaikról Isten szeretetének és jóságának gazdagsága árad.

Azok viszont, akik kicsapongó életet élnek, például ott Las Vegasban, már életükben meghaltak, mondja Pál. Lehet, hogy még lélegeznek, de halottak. És halott mindenki, aki az élvezetekért él: lélekben halottak ezek.

Ezekről a dolgokról is rendelkezéssel, hogy feddhetetlenek legyenek.

Ha pedig valaki övéiről és főként háza népéről nem gondoskodik, az megtagadja a hitet, és rosszabb a hitetlennél.

Ha nem gondoskodnak a családtagjaikról és ezek szükségleteiről, akkor valójában a hitüket tagadják meg: Tiszteld anyádat és apádat, mondja az Irás, tehát megtagadod a hitedet, ha nem gondoskods a szüleidről és a nagyszüleidről.

Az özvegyasszonyok közé csak olyat szabad bejegyezni, aki nem fiatalabb hatvan évesnél, aki egy férfi felesége volt

Az özvegyasszonyok szolgálata a gyülekezetben egy igen tiszteletreméltó szolgálat volt, egy életre való imában és könyörgésben való elkötelezettséget jelentett a gyülekezetnél. A gyülekezet ellátta őket a napi szükségleteikkel kapcsolatban, ők pedig éjjel-nappal könyörögtek és imádkoztak a gyülekezetért. Nekünk is jó lenne és nagyon bölcs dolog lenne, ha özvegyasszonyokat alkalmaznánk arra itt a gyülekezetünkben, hogy csak imádkozzanak és könyörögjenek. Sokkal inkább megérné, mint olyan fiatalembereket felvenni szolgálatra, akik nem tudják, hogy melyik a jobb kezük és melyik a bal.

aki mellett jó cselekedetei tanúskodnak, ha gyermekeket nevelt fel, ha vendégszerető volt, ha a szentek lábát megmosta, ha nyomorultakon segített, ha mindenféle jó cselekedetre kész volt.

Ha az özvegyasszonyok megfeleltek ezeknek a követelményeknek, akkor számukra megnyílt a fentebb említett szolgálat lehetősége a gyülekezetben belül.

A fiatalabb özvegyeket pedig ne jegyezd be, mert ha Krisztus ellenére feltámad bennük a vágy, férjhez akarnak menni.

Ezek ítéletet vonnak magukra, mert előző fogadalmukat megszegték.

Pál azt mondja, hogy a fiatalabb özvegyek menjenek férjhez, mert ha előbb elkötelezik magukat ennek az élethosszig tartó szolgálatnak, de aztán férjhez mennek és ki kell lépjenek belőle, akkor ítélet alatt fogják érezni magukat.

Egyszersmind semmittevők is, akik megszokják, hogy házról házra járjanak; de nemcsak semmittevők, hanem fecsegők is, a más dolgába avatkoznak, és olyanokat beszélnek, amelyeneket nem kellene.

Azt akarom tehát, hogy a fiatalabb özvegyek menjenek férjhez, szüljenek gyermekeket, vezessenek háztartást, és ne adjanak semmi alkalmat az ellenségnek a gyalázkodásra.

Mert egyesek már a Sátánhoz hajlottak.

Ha egy hívő asszonynak özvegyasszony hozzátartozói vannak, segítse őket, ne terheljék a gyülekezetet, hogy az a valóban özvegyeket segíthesse.

A vezetésben bevált presbiterek kétszeres megbecsülést érdemelnek: elsősorban azok, akik az igehirdetésben és a tanításban fáradoznak.

Ez utóbbi mondat azt sugallja, hogy a férfiak nemcsak az igehirdetés és a tanítás szolgálatát látták el a gyülekezetben. Az idősebb emberek, ugyanúgy hatalmas áldások a gyülekezet számára, mint az idősebb asszonyok. Mennyire köszönöm Istennek azokat a szolgálatokat, amelyeket az idősebb emberek látnak el itt a mi gyülekezetünkben, köszönöm Istennek, hogy megáldott velük minket.

Mert azt mondja az Írás: „Nyomatató ökörnek ne kösd be a száját”, és „Méltó a munkás a maga bérére”. Presbiter ellen vádat ne fogadj el, csak „két vagy három tanú szavára”.

Egy ember nem elég arra, hogy megvádoljanak egy presbitert vagy a vént a gyülekezetben.

Akik vétkeznek, azokat mindenki előtt fedd meg, hogy a többiekben is félelem támadjon.

Attól tartok, hogy ha az egyházban a vétkezőket nyilvánosan marasztalnák el, akkor a félelem hatására kiürülnének a templomok. Emlékeztek, amikor a parázna asszonyt Jézus elé vitték, és azt mondták Jézusnak, hogy a mi törvényünk azt mondja, hogy meg kell kövezni, Te mit mondasz erre? Jézus azt mondta, hogy az vesse rá az első követ, aki büntelen, és el kezdett írni a porba. A Biblia nem mondja meg, hogy mit írt, de biztos vagyok abban, hogy az ott állók neveit és a bűneiket írta le. Azt írja a Biblia, hogy lassan kezdtek eltávolozni onnan az idősebbek először, majd a fiatalabbak. Ez tehát egy bűnök miatti nyilvános elmarasztalás volt, és félelmet keltene bizonyára itt az egyházban is.

Amikor fiatalember voltam, volt egy ember, akire felnéztem és csodáltam a szolgálatát: a neve Dr Claire Brittain, aki orvos és lelkész volt egyszemélyben. Egyik évben egy nyári táborban hallottam a beszédét, és azt mondta, hogy ha belenéz egy fiatalember szemébe, akkor annak a szemébe olyan sokat elárul önmagáról, hogy minden bűnét ki tudja belőle olvasni. Nagyon félttem ránézni azok után, mert nem akartam, hogy lássa, hogy mi van bennem.

Kérve kérlek, Istenre, Krisztus Jézusra és a választott angyalokra, hogy tartsd meg ezeket előítélet nélkül, és semmit se tégy részrehajlásból.

Mindnyájan Isten gyermekei vagyunk, és emiatt mindnyájan egyformán fontosak vagyunk Isten szemében. A mennyországnak nincsenek másodosztályú lakosai. Jézus számára ugyanolyan fontos vagy, mint bárki más, és az egyház dolga az, hogy Krisztus példáját követve szeretetet, elismerést és tiszteletet mutasson mindenki felé részrehajlás nélkül. Nem mondhatjuk azt, hogy ennek az embernek sok pénze van, bánj vele jól. Az egyház bűnös ebben Isten előtt.

Pál teljesen világosan fogalmaz, és igen nyomatékosan kéri Timóteust, hogy ne legyen részrehajló, hanem mindenkit egyformán kezeljen. Mennyire különbözik ez a természetes hajlamainktól! Ha valaki doktor vagy ügyvéd, vagy a rendőrség vezetője, vagy ha nagyon gazdag, akkor arra hajlunk, hogy különleges bánásmódban részesítsük.

Jakab azt írta: „*De ha személyválogatók vagytok, bűnt követtek el*” Az Isten maga sem személyválogató, mi sem lehetünk azok.

Jakab írta azt is: *Mert ha belép hozzátok a gyülekezetbe fényes ruhában egy aranygyűrűs férfi, és ugyanakkor egy szegény is belép kopott ruhában, és ti arra figyeltek, aki a fényes ruhát viseli, sőt ezt mondjátok neki: „Te ülj ide kényelmesen”, a szegényhez pedig így szóltok: „Te állj oda”, vagy „Ülj le ide a zsámolyomhoz”, nem kerültetek-e ellentmondásba önmagatokkal, és nem lettetek-e gonosz szándékú bírakká?*

Isten szemében mind egyformák vagyunk, Ő nem kezel engem kiváltságosabban, mint téged. Tragédia, hogy az egyház bizonyos embereket kiválogatva azt állítja, hogy ők közelebb vannak Istenhez, de ez nem igaz: mi mindnyájan egyformán közel vagyunk Hozzá, mindnyájunkat egyformán fogadott a kegyelmébe. Mi se legyünk hát személyválogatók.

A kézrátételt ne siesd el senkinél!

Itt Pál arra utal, hogy egyetlen személy esetében sem kell hamar döntést hozni, ha arról van szó, hogy valamilyen szolgálatot lásson el Krisztus testében. Előbb hagyni kell, hogy mindenki bizonyítson, nem kell elsietni a szolgálatra való felkenését. Sok gyülekezet úgy okoskodik, hogy meg kell fogni az embereket azzal, hogy hamar valamilyen feladatot adnak neki, és így el van foglalva.

Pál azt mondja, hogy ezt nem kell elsietni. Sokkal könnyebb az embereket valamire rávenni, mint aztán kirúgni őket. Tragédia, hogy az egyházakban anélkül kapnak szolgálatot az emberek, hogy előbb megismerték volna őket, aztán pedig a gyors döntések következményeit kell elviselni hosszú ideig.

Mások bűneiben ne légy részes! Tisztán őrizd meg önmagadat!

Ez nemcsak Timóteus számára jó útmutatás, hanem mindannyiunk számára is az: tartsuk magunkat tisztán.

A következő mondat viszont kifejezetten Timóteusnak szól:

Ezután ne csak vizet igyál, hanem - gyomrodba és gyakori gyengélkedésedre való tekintettel - élj egy kevés borral is.

Abban a korban majdnem minden ember bort ivott, amely igen nagymértékben fel volt hígítva vízzel, és az emberek azért itták ezt, mert legtöbb helyen a víz szennyezett volt.

Érdekes dolog, hogy az Új Testamentum sok szereplőjének adatott meg a csodatétel ajándéka: gyógyítások és egyebek. Pál is egy olyan apostol volt, akinek a Lélek ajándékai közül sok adatott, sok csodát tett szolgálata alatt. Biztos vagyok benne, hogy megvolt neki a hit, a gyógyítás ajándéka, és lám itt van az ő lelki fia, Timóteus, aki gyomorbeteg.

Amikor Pál Efezusban volt, akkor ez emberek még az ő kendőit is rátették a beteg emberekre, és azok meggyógyultak ezektől. Miért nem szentelt meg egy zsebkendő Pál és küldte volna Timóteusnak, hogy gyógyuljon meg tőle? Biztos vagyok benne, hogy Pál imádkozott Timóteus gyomorbetegsége miatt, és arra való utalásunk is van, hogy Timóteus eléggé beteges ember volt. Miért nem gyógyította meg Isten

Timóteust? Miért engedte meg, hogy olyan beteges legyen? Miért írt Pál egy gyógymódot a betegségére, ahelyett, hogy csak egyszerűen imádkozott volna a gyógyulásáért?

Mindennek az volt az oka, hogy ne essünk abba a téves gondolatba, hogy „Testvérem, te azért vagy továbbra is beteg, mert valami bűn van az életedben.” Vagy „Azért vagy beteg még mindig, mert nincs elég hited.”

Az Isten nem gyógyít meg mindenkit minden esetben, mert oka van arra, hogy miért ne gyógyítson azokban az esetekben, amikor ezt nem teszi meg. Nem a hit hiánya, sem pedig az egyén valamilyen problémája az ok, hanem az Isten örökkévaló tervének olyan része az oka, amit nem értettünk meg és nem is fogunk megérteni.

Teljesen elvetem azt a tanítást, amely szerint ha ezt és ezt a receptet követjük, akkor Isten meggyógyít. Ennek csak az lehet a következménye, hogy valaki, akinek nagy betegsége van állandó büntudatban fog élni, mert azt hiszi, hogy valami nincs rendben az Istennel való kapcsolatával. Az ilyen tévtanítás csak arra jó, hogy az amúgyis maguk alatt levő emberekbe még egyet rugjon: „Testvérem, ha egy kissé több hited lenne, akkor biztosan meggyógyulnál.”

Van egy érdekes vers Jézusról, amelyet a mai modern kultúránkban nem értünk igazán:

Megrepedt nádszálat nem tör el.

Lefordítva a mai nyelvre azt jelenti, hogy nem rug bele egy földön fekvő emberbe. Pálnak is volt egy súlyos betegsége, és háromszor imádkozott, hogy vegye el azt Isten tőle, de Isten végül azt válaszolta, hogy „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.”

Ne essünk hát a téves ítélet hibájába, ne növeljük a beteg emberek terheit, hanem ismerjük fel, hogy Isten nem gyógyít meg mindenkit minden esetben.

Az is igaz, hogy egyes esetekben meggyógyít, másokban pedig nem, és ez teljesen az Ő mindenhatóságától függ. A Szentlélek Isten akarata szerint adja minden embernek az Ő ajándékait.

Némely ember bűnei nyilvánvalók, és előtte mennek az ítéletre; másokat viszont követnek.

Ugyanígy nyilvánvalók a jó cselekedetek is, és amelyek másfélék, azok sem rejtethők el.

Mielőtt valakivel találkozol gyakran már hallasz róluk valamit, a bűneik vagy jócselekedeteik már előttük járnak és az emberek már beszélnek a tetteikről.

A hatodik fejezetben Pál a szolgák felé fordul:

Akik iga alatt görnyedő szolgák, a saját uraikat méltassák teljes tiszteletre, hogy az Isten nevét és a tanítást ne káromolják miattuk.

Az eredeti szövegben rabszolgákról van itt szó, mert azokban az időkben a rabszolgaság nagyon elterjedt dolog volt.

A mai világban nagyon fontos számunkra, keresztények számára, hogy a munkához való hozzáállásunk kifogástalan legyen. Az emberek többet várnak el egy kereszténytől, mint egy másik embertől. Megtörténhet, hogy mindenki hosszabb szünetet tart munka közben, mint amennyi megengedett lenne, de ha te keresztény vagy, akkor te pontosan annyi szünetet kellene tartásd, mint amennyi elő van írva.

Viszont ha te arra hivatkozva tartasz hosszabb szünetet, mint a többiek, mert keresztény vagy és szerinted neked ezt szabad, akkor rögtön azt fogják mondani, hogy nicsak a keresztény mit csinál. Gyakran a mi tetteink és hozzáállásunk káromlást hoznak Jézus nevére, és ez tragédia.

Nátán azt mondta Dávidnak, miután Dávid bünt követett el Betsabéval: „Dávid, az Isten ellenségeinek okot adott az istenkáromlásra.”

Mi is okot adhatunk a kereszténység ellenségeinek, hogy káromolják Jézus Krisztust a hányavetiségünk miatt. Egy kereszténytől többet várnak el, Pál is azt mondja, hogy teljesíts többet, ha keresztény vagy.

Akiknek pedig hívő uraik vannak, ne becsüljék le őket azért, mert testvérek, hanem annál szívesebben szolgáljanak nekik, mert hívők és szeretettek, akik a jó cselekvésére törekszenek. Ezeket tanítsd és hirdesd!

Tehát a keresztény szolga példamutató munkát kellett végezzen függetlenül attól, hogy hívő vagy hitetlen ura volt. Ha az ura hívő volt, akkor viszont az ura hite nem lehetett alap arra, hogy visszautasítsa a szolga a munkát, csak azért, mert testvérek voltak Krisztusban.

Ha valaki tévtanokat hirdet, és nem tartja magát a mi Urunk Jézus Krisztus egészséges beszédéhez és a kegyességhez illő tanításhoz,

Pál ebben a levelében legalább hatszor használja a kegyesség szót: nagy a kegyességnek a titka, hallottuk már ezelőtt. A kegyesség azt jelenti, hogy Istenhez hasonlóan cselekedjünk minden esetben.

az felfuvalkodott, és nem tud semmit, hanem a vitatkozás és a szóharc betegségében szenved, amelyből irigység, viszálykodás, istenkáromlás, gonosz gyanúsítás származik.

Ezek megbomlott elméjű és az igazságot elvető emberek torzsalkodásai, akik a kegyességet a nyereszkedés eszközének tekintik.

Pál szerint a legnagyobb tévúton járnak ezek, Timóteusnak pedig azt javasolja, hogy zárkózzon el az ilyen emberektől.

Például egy szolga lehet ilyen, aki arra alapozva, hogy istenfélő ura van azt gondolja, hogy kevesebbet kell dolgozzon azért, hogy könnyebb legyen neki, vagy az úr, aki nagyobb terhet ró a hívő szolgára, hogy annak hitét az ő saját nyereszkedésére használja.

Sokan követik ezt a tévutat, hogy a kegyességet saját nyereségük növelésére használják. Sokan azt tanítják, hogy ha gazdag akarsz lenni, drága kocsit akarsz vezetni, akkor csak annyit kell tegyél, hogy fogadd el az Urat megváltódnak, és mindent meg fogsz kapni. Azt tanítják, hogy a kegyesség egyenes út a jó módúság felé, mert te a Király fia vagy és Isten azt akarja, hogy úgy élhess, mint a király fia. Elégítsd ki a vágyaidat, Isten mindent megad neked.

Az igazság az, hogy a legnagyobb nyereség a kegyességből eredő meglegedettség. Az az ember, aki soha sincs meglegedve semmivel, az nem lehet gazdag valójában. Ismerek egy embert, akinek több mint 150 millió dollárja van. Ez az ember 16 órát dolgozik naponta a hét minden napján, soha nincs szabadnapja, soha nem megy vakációra. Egy ilyen ember nem gazdag, inkább szegénynek mondható.

Ki a gazdag? Az az ember, aki Isten szerinti életet él, és teljes meglegedettség van a szívében. A gazdag ember az, akinek mindene megvan, amire szüksége van.

Valóban nagy nyereség a kegyesség meglegedéssel, mert semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle.

Amikor meghalsz pontosan ugyanazt teszed, mint mindenki más, aki eddig meghalt: mindent itt fogsz hagyni, semmit sem viszel majd magaddal.

Mezítelen jöttem ki anyám méhéből, mezítelen is megyek el.

De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele.

Hány és hány ember okozott magának hatalmas szegénységet azért, mert soha nem volt azzal megelégedve, ami neki volt. Mindig valami többet akart, és ez az elégedetlenség nagyon sok embert juttatott a csőd közepére. Ha van élelmünk és ruházatunk akkor elégedjünk meg vele és dicsérjük az Urat ezért.

Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe meg csapdába, sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek az embereket pusztulásba és romlásba döntik.

A gazdag embereknek sokkal több kísértében van részük, mint nekünk. A gazdagságuk miatt nyitva áll a lehetőség előttük, hogy sokkal több dolgot megtegyenek, viszont én nem kell aggódjak ezek miatt, mert nincs arra pénzem, hogy megtegyem ezeket.

Mert minden rossznak gyökere a pénz szerelme,

Ez aztán a kijelentés! Figyeljük meg viszont, hogy nem azt mondja, hogy a pénz minden rossznak a gyökere, mint ahogy sokszor tévesen mondják az emberek.

A pénz maga nem rossz és nem jó, minden a pénzhez való hozzáálláson múlik. A pénz szerelme az, amely minden rossznak a gyökere.

Jakab azt írta: *Honnan vannak viszályok és harcok közöttetek? Nem a tagjaitokban dúló önző kívánságok okozzák-e ezeket?*

Minden háború, minden küzdelem, minden irigység mögött ott van a pénz szerelme, a rossz minden formáját vissza lehet vezetni a kapzsiságra.

A jelen világ a kapzsiság miatt van ebben a nyomorúságos állapotában. Nem azért, mert a végére jártunk a természeti kincseinknek, azért sem, mert a világ nem lenne elég nagy arra, hogy az emberek elférjenek benne, és azért sem mert nincs étel mindenki számára, hanem a probléma a világgal az, hogy mire költik az emberek a pénzt.

A múlt évben (1982-ben) a világ nemzetei több mint egy billió dollárt költöttek a hadseregeikre azért, hogy fegyvereket vásároljanak, és elpusztítsanak más embereket. Ha ezt a mennyiségű pénzt a múlt évben mezőgazdasági fejlesztésre fordítottuk volna, akkor egyetlen éhes ember sem lenne a föld felszínén. A válóság viszon az, hogy a világ lakosságának kétharmada alig eszik valamit, mert nincs mit egyen. Nem az a baj, hogy nem tudunk elég ételt termelni, van elég termőföld is, de a kapzsiság megakadályozza azt, hogy az étel a megfelelő irányba induljon el.

Ha nem lenne kapzsiság akkor nem lenne drogfüggőség sem a világban. Mi van a drogkereskedelem mögött? A pénz szerelme.

Ha nem szeretnénk annyira a pénzt, akkor prostitúció sem lenne, és csak gondoljunk bele, hogy ha nem lenne kapzsiság, akkor hány és hány rossz dolgot lehetne kirtani a föld felszínéről.

amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hittől, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.

Ez egy igen figyelemre méltó megfigyelés, mert a hazugság, amelyet elhiszünk teljesen máshova vezet, mint gondoljuk. A közkedvelt tévhit az, hogy ha elég pénzem lenne, akkor boldog lehetnék. Pál itt pont ennek az ellenkezőjét állítja, hogy a pénz sok fájdalmat okoz az embereknek.

Az általam ismert leggazdagabb emberek a legnyomorultabbak is egyben az ismerőseim közül. Volt aki meghívott ebédelni, aztán kiöntötte a szívét, elmondta a nyomorát, a magányosságát. Volt aki azt is megosztotta velem, hogy soha nem tudja, hogy van-e valaki a világon, aki igazán szereti őt, mert minden nő a lába elé omlik, de fogalma sincs, hogy van-e közöttük őszinte, vagy sem. Eddig három nőt vette el feleségül, mindegyikük elég jól megkopasztotta, és most aztán hatalmas dilemmában van, mivel a legutolsónak is elég nagy összeget ítélte a bíróság, és hosszú a sor azokból, akik vágnak az ilyenfajta nagy „nyugdíjra”.

Van egy unokatestvérem, aki pénz tekintetében igen gazdag, ugyanakkor valahol a Fülöp-szigeteken a lepkevadász hálójával vadássza a pillangókat. Ezzel tölti a drága életét, soha nem dolgozott egy napot sem az életében, és több milliója van. De unja az életét, nyomoruság az egész, és az egyetlen szórakozása az, hogy lepkéket kerget.

Te pedig, Isten embere, kerüld ezeket. Ellenben törekedj igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra, szelídlelkűségre.

Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívattál, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt.

Minden attól függ, hogy mi van az életed középpontjában. Ha a pénz és a gyarapodás utáni sóvárgás van ott, akkor igen nyomorult ember leszel. Ha Isten van az életed középpontjában, akkor gazdag leszel, az életed tele lesz áldásokkal. Tedd hát Istent, az igazságot, a kegyességet az életed középpontjába, hogy valóban örökkévaló gazdagságban részesüljél.

Az egyik legnagyobb tragédia szegény unokatestvérem esetében az, hogy az egyetlen örököse egy idióta unokatestvérünk, az ő lánya. Megvannak a millói ennek a lánynak, de egy gondozó otthonban lakik Ohio-ban, mert még magát sem tudja ellátni. Nemrég meghalt a nagymamája és újabb 7 millió dollárt hagyott rá, de az egész pénz gondnokság alatt van, miközben ő mogyorókrémet és ropit rágcsál az otthonban.

Elmentem meglátogatni, azt mondja, hogy mindjárt hoz nekem valamit, amit egy új recept szerint főzött, erre kihoz egy ropit megkenve mogyorókrémmel. A szívem majd megszakad ezért a szegény gyerekért, de semmiért sem szeretnék a helyében lenni, még ha minden milliója az enyém lehetne, akkor sem. Vagy ott van a lepkevadász, vele sem cserélnék semmi pénzért, nem szeretnék a Fülöp-szigeteki dzsungelben rohagálni a pillangók után.

Tedd Istent az életed középpontjába, akkor lehetsz megelégedett, boldog és gazdag élettel teli.

Meghagyom neked az Isten színe előtt, aki életet ad mindennek, és Krisztus Jézus színe előtt, aki Poncius Pilátus előtt bizonyosságot tett azzal a szép hitvallással,

Pilátus azt kérdezte Tőle: „Akkor mégis király vagy te?” Jézus így válaszolt: „Te mondd, hogy király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról.

hogy tartsd meg a parancsolatot szeplőtelenül, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenéséig.

Pál azt a parancsolatot adta Timóteusnak, hogy tegye Istent az élete középpontjává, az igazságot és a kegyességet hirdesse. Pál az Isten színe előtt kéri őt, hogy egészen addig tegye mindezt, amíg az Úr eljön ismét.

Mit mondott erről Jézus? *Keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.*

Az ember élete két vonalon zajlik: egy függőleges és egy vízszintes vonalon. A függőleges vonal az Istennel való kapcsolatod, és ez az a tengely, amely körül az egész életed forog. Ha az Istennel való kapcsolatodba valami hiba csúszik, akkor a többi emberre való kapcsolatod is helytelen és egyensúlytalan lesz.

A mai világban az a legnagyobb baj, hogy az emberek amikor megpróbálnak egy kiegyensúlyozott életet élni, akkor folyamatosan azzal küzdenek, hogy az embertársaikkal kiegyensúlyozott legyen a kapcsolatuk. Dollármilliókat költenek a pszichológusokra és pszichiáterekre, hogy megtalálják az egyensúlyt, de a kiegyensúlyozatlanság oka a kapcsolatokban az, hogy az Istennel való kapcsolatukból hiányzik az egyensúly, az életük függőleges tengelye nincs renedesen bemérve.

Pál itt Timóteusnak egy fantasztikus tanácsot ad. Tedd Istent az életed középpontjába: a kegyességet, az igazságot, mert ha az Istennel való kapcsolatod rendben van, akkor gazdag ember leszel, hiszen ennek következtében az életed összes kapcsolata is rendben lesz: *keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.*

A Sátánnal is meglesz a megfelelő kapcsolatod: minden találkozások alkalmával le fogod győzni, mert az Istennel való kapcsolatod erős.

A birtokolt dolgaiddal is megfelelő lesz a kapcsolatod, mert tudni fogod, hogy minden Istené, és csak a te gondnokságodra van bízva minden, ami a tiéd, és okosan fogod használni őket.

Megfelelő lesz a kapcsolatod az embertársaiddal is, mert megosztod velük, amid van, szeretni fogod őket, adakozni fogsz nekik.

Ha az Istennel való kapcsolatod a függőleges tengelyen rendben van, akkor a vízszintes tengely, a többi embertársaddal való kapcsolatod önmagától a megfelelő helyre fog kerülni. Nem lehet megjavítani a vízszintes tengelyt azzal, hogy a vízszintes síkban próbálsz dolgozni: ha elkezded egyik kapcsolatodon dolgozni, közben másik ötöt lehet, hogy tönkretesz, mert túl sok időt töltesz azzal az eggyel. Aztán egy másik fele fordulsz, és azt próbálsz rendbe hozni, de közben az előző ismét elromlik, és az egész életedet azzal fogod tölteni, hogy egyik kapcsolatot a másik után próbálsz javítani. A valóság az, hogy vissza kell menj a függőleges tengelyhez, rendbe kell hozd az Istennel való kapcsolatodat: *keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.*

Ezt a maga idején megmutatja majd a boldog és egyetlen Hatalmasság, a királyok Királya és uraknak Ura.

Övé egyedül a halhatatlanság, aki megközelíthetetlen világosságban lakik, akit az emberek közül senki sem látott, és nem is láthat: övé a tisztelet és az örökkévaló hatalom. Ámen.

Amikor Jézus eljön, akkor meg fogja mutatni, hogy ki az egyetlen és igaz Isten. János evangéliumának első fejezetében olvashatjuk, hogy *Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.*

Láthatatok, hogy a gazdagság nem igaz isten, de sok embernek álistene, mert sokan a gazdagságot dicsőítik, hisz az életük középpontja ez. És nem kell ahhoz gazdag ember legyél, hogy ez megtörténjen, sőt az az igazság, hogy sokkal inkább jellemző ez a szegényekre, mint a gazdagokra azért, mert a szegények abban az illúzióban élnek, hogy a gazdagság minden problémájukat megoldaná. A gazdagok pedig már tudják, hogy ez nem igaz.

Ennek következtében a pénz szerelme jobban tudhat motiválni egy szegényt, mint egy gazdagot. De nem ez az igaz Isten, hanem amikor Jézus megjelenik akkor fogja nekünk megmutatni, hogy ki az igaz Isten, az egyedüli Hatalmasság, a királyok Királya és az urak Ura.

Azoknak pedig, akik e világban gazdagok, parancsolt meg, hogy ne legyenek gőgösök, és ne a bizonytalan gazdagságban reménykedjenek, hanem Istenben, aki megélhetésünkre mindent bőségesen megad nekünk.

Ez az egész rész arról szól, hogy ki a te istened? A gazdagság, a pénz szerelme van-e az életed középpontjában, vagy egy igaz életet élsz az egyetlen élő Isten szolgálatában.

megélhetésünkre mindent bőségesen megad nekünk.

Nagyon szeretem ezt! Semmi pénz sem adhatja meg nekem azt az elégedett érzést, amikor kint ülök a tengerparton, és nézem a naplementét, az ég ezernyi gyönyörű színeivel, és Istennel együtt vagyok ott. Számomra ez adja az igazi gazdagság érzését. És az, amikor sétálok az erdőben, érzem a fenyőgyanta illatát, és hallom a vízesés zúgását, a patakok nevetését, a mókusok pletykáit. Isten mindent megadott bőségesen nekünk.

Isten azt akarja, hogy az életed tele legyen boldogsággal, és rendelkezésedre bocsájtotta azokat a szabályokat, amelyek segítségével örömteli életet élhetsz. A mi problémánk az, hogy nem mindig értünk egyet Istennel, hanem azt gondoljuk, hogy az általa állított szabályok túl szigorúak, visszatartanak minket a boldogságtól, vagy az élvezetektől, és emiatt lázadunk Isten ellen. De minden esetben, amikor Isten törvényei ellen vétünk, akkor rájövünk, hogy csak nyomorúságot és szomorúságot okozhatunk saját magunknak.

Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére,

hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal.

Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja. Minden sikerül, amit tesz.

Nem így járnak a bűnösök, hanem úgy, mint a polyva, amelyet szétszór a szél.

Ezért nem állhatnak meg a bűnösök az ítélet idején és a vétkesek az igazak közösségében.

Az a boldog, aki Istent helyezi élete középpontjába, mert amikor Ő van ott, akkor a maga teljességében élvezhet mindent, amit Ő ad, hiszen Ő mindent szabadon és bőségesen ad.

A gazdagok tegyenek jót, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, adakozzanak szívesen, javaikat osszák meg másokkal,

gyűjtsenek maguknak jó alapot a jövőre, hogy elnyerjék az igazi életet.

Jézus egy hasonlatot mondott egyszer, ami sok embernek fejtörést okozott. A történet egy olyan szolgáról szólt, aki megtudta, hogy el fogják bocsájtani. A gazdája azt mondta, hogy számoljon el mindennel, mert ki van rúgva. A szolga a fejéhez kapott, hogy mit fog majd csinálni, mert a koldulást szégyenli, árkot ásni nem akar, de aztán rájött, hogy mit csinál.

Elkezdte behívni a gazdája adósait és megkérdezte az egyiktől, hogy „Mennyivel tartozol a gazdámnak?” „Száz kórus búzával” „Itt a számlád: áthúztam a százat, csak ötvennel tartozol.”

Behívta a következőt: „Mennyivel tartozol a gazdámnak?” „Száz hordó olajjal.” „Itt az új tartozásod: ötven hordó.” És sorra megfelezte a tartozásokat, mert arra jött rá, hogy miután kirúgják, majd elmegy az adósokhoz és emlékezteti őket a „jótéteményeire”, és segítséget kér tőlük, hogy adjanak neki.

Mit tett? A jelen helyzetének előnyéből tőkét kovácsolt a jövőre. Tudta, hogy nem mindig tud a jövőre félretenni, mert csak most van arra lehetősége, hogy a jelen pozíciójának előnyeit a jövő szempontjából befektesse.

A hasonlat nehézsége ott kezdődik, hogy Jézus azt mondta: *Az ura pedig megdicsérte a hamis sáfárt.* Hogyan dicsérhette meg? Inkább börtönbe kellett volna vesse.

Az ura pedig megdicsérte a hamis sáfárt, hogy okosan cselekedett, mert e világ fiai a maguk nemében okosabbak, mint a világosság fiai.

Én is mondom nektek: szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal, hogy amikor elfogy, befogadjanak titeket az örök hajlékokba.

Miről beszélt itt Jézus?

A jelen életben megvan a lehetőségem arra, hogy kincseket szerezzek magamnak a mennyországba. Nem mindig lesz meg ez a lehetőségem, mert eljön az az idő, amikor meghalok, és azután már nem lesz több lehetőségem arra, hogy örökkévaló mennybéli kincseket szerezzek magamnak. Ez a lehetőség csak itt és most áll rendelkezésemre a földi életben.

Jézus azt mondta, hogy *szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonnal.* A pénzek majd semmit sem fog érni a mennyországban, itt sem sokat, de ha még el is tudnál oda vinni egy tele börenddel, akkor is értéktelen lenne. Odaérnél a börenddel a mennyország kapujába, és mondanád Péternek, hogy mutassa meg a legszebb szobát, mert hoztál egy tele börendöt pénzzel. Péter pedig azt kérdezné, hogy mi az a szemét?

Ezért mondja Pál Timóteusnak, hogy figyelmeztesse a gazdagokat arra, hogy osszák szét a pénzüket, segítsék vele a szükségben szenvedőket, hogy a mennyország idejére kincseket halmozzanak fel maguknak, *gyűjtsenek maguknak jó alapot a jövőre, hogy elnyerjék az igazi életet.*

...gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsda nem emészti meg, és ahol a tolvajok sem ássák ki, és nem lopják el.

Ha gazdag vagy a földön, akkor szegény leszel a mennyországban. Meddig leszel a földön? 100 évig? És meddig a mennyországban?

Szegény a földön és gazdag a mennyországban. Kinek jobb?

Nincs sok tulajdonom. Nehéz az élet? Mindenem megvan, amire szükségem van, boldog vagyok és megelégedett. Nincsenek szükségleteim, nincs semmi ami hiányozna, gazdag vagyok, de ennél sokkal fontosabbak az örökkévaló kincseim.

Évekkel ezelőtt a karrierem irányát kellett eldöntsem, hogy orvos legyek vagy lelkipásztor. Hol akarok gazdag lenni? Most, vagy mindörökké? Számomra sokkal bölcsőbb dolognak tűnik, hogy örökkévaló gazdagságom legyen, mint az, hogy mindez időszakos legyen.

Számomra sokkal okosabb, hogy a kincseimet a mennyországba helyezzem, ahol a világ végezetéig élvezhetem azokat, minthogy most próbáljak gazdagságot halmozni, ami csak nyomorúságot, küzdelmet és nyugtalanságot okozhat.

Timóteus, őrizd meg a rád bízott kincset. Fordulj el a hazug módon ismeretnek nevezett szentségtelen, üres beszédektől és ellenvetésektől

Akarjátok tudni, hogy mi a legnagyobb hazugság, amit a mai világban tudományoknak neveznek? Az evolúció. Semmi tudományos nincs az evolúciós elméletben, az egész csak üres beszéd – kerüld el ezeket, Timóteus, mondja Pál.

amelyeket egyesek elfogadva eltévelyedtek a hittől. A kegyelem veletek!

Istenem köszönjük a jó tanácsodat, és add hogy mindezt megfogadva Krisztust és a kegyességet helyezzük az életünk középpontjába. Őrizz meg minket Uram, az ellenség hazugságaitól, amely azt tartja, hogy a kegyesség anyagi gazdagsághoz vezet. Istenem ne az anyagiak legyenek az életünk középpontjában, ne irányítsa ez az életünket, hanem tudjuk azt, hogy a pénz szeretete minden rossz gyökere, mert oly sok embert tett már tönkre.

Istenünk, adj bölcsességet nekünk, hogy Téged helyezzünk az első helyre Jézus nevében.

Isten segítsen nektek élvezni az általa adott gazdagságot, segítsen, hogy lassítsatok le egy kicsit ebből az örült hajtásból, amely arról szól, hogy többet és még többet akarunk, és inkább kezdjétek élvezni azt, amitek már megvan. Isten adjon kék eget, felhőket, élvezzétek a természetet és legyetek Isten társaságában minél többet.

80 perc